Beáti immaculáti in **vi**a: * qui ámbulant in *lege* **Dó**mini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquit $\acute{a}$ tem, * in viis ejus ambulav $\acute{e}$ runt.

Tu man**dás**ti * mandáta tua custo*díri* **ni**mis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directione cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam: * non me derelínquas usquequaque.

In quo córrigit adolescéntior viam $\mathbf{su}$ am? * in custodiéndo $\operatorname{ser} m\acute{o}nes \mathbf{tu}$ os.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, **Dó**mine: * doce me justificatiónes **tu**as.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delec**tá**tus sum, * sicut in ómni*bus di*vítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in $\mathbf{terr}$ a: * non abscóndas a me man $d\acute{a}ta$ $\mathbf{tu}$ a.

Concupívit ánima mea desideráre justificationes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declinant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loque $\mathbf{b}$ ántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus $\mathbf{t}$ uis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificationum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabí*libus* tuis.

Dormitávit ánima mea præ **t**ædio: * confírma me in *verbis* **tu**is.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis **Dó**mine: * noli *me con***fún**dere.

Viam mandatórum tuórum cu**cúr**ri: * cum dilatás*ti cor* **me**um.

Legem pone mihi, Dómine, viam justificationum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tu**ó**rum: * quia *ipsam* **vó**lui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium $\mathbf{tu}$ um, * in $tim\'ore \mathbf{tu}$ o.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, **Dó**mine: * salutáre tuum secúndum elóqu*ium* tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam **sem**per: * in sæculum et in sæculum **sæ**culi.

Et ambulábam in latit $\acute{\mathbf{u}}$ dine: * quia mandáta tua ex $quis\acute{\mathbf{i}}$ vi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis **tu**is, * quæ dí**lé**xi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitate **me**a: * quia elóquium tuum vi*vific*ávit me.

Supérbi iníque agébant usquequ $\acute{\mathbf{a}}$ que: * a lege autem tua non $declin\acute{\mathbf{a}}$ vi.

Memor fui judiciórum tu
órum a século, ${f D}$ ómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificationes tuæ, * in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, **Dó**mine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est **mi**hi: * quia justificationes tuas exquisivi.

Pórtio mea, **Dó**mine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias **me**as: * et convérti pedes meos in testimó*nia* tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi: * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est **ter**ra: * justificationes tuas **do**ce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo, **Dó**mine: * secúndum verbum tuum.

Bonitátem et disciplínam et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego de**lí**qui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas super $\mathbf{b}$ órum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta $\mathbf{tua}$.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me et læta**bún**tur: * quia in verba tua su*perspe***rá**vi.

Cognóvi, Dómine, quia équitas judícia **tu**a: * et in veritáte tua hu*mili*ásti me.

Fiat misericórdia tua ut consol**é**tur me
: * secúndum elóquium tuum servotuo.

Véniant mihi miserationes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum: * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in **ter**ra: * ego autem non derelíqui man*dáta* tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, **Dó**mine, * verbum tuum pérma*net in* cælo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti ter*ram*, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificationes tuas: * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum $\mathbf{me}$ fac: * quóniam justificationes tuas ex $quis\mathbf{i}$ vi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, **Dó**mine? * tota die meditá*tio* mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes **me**os: * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non decli**ná**vi: * quia tu legem posu*isti* m**i**hi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intel**lé**xi: * proptérea odívi omnem viam ini*quit*átis.

Lucérna pédibus meis verbum **tu**um, * et lumen sé*mitis* **me**is.

Jurávi, et **stá**tui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, **Dó**mine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, **Dó**mine: * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificationes tuas in æ $\mathbf{t\acute{e}r}$ num, * propter retri $buti\acute{o}$ nem.

Iníquos ódio **há**bui: * et legem tu*am dí*l**é**xi.

Adjútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et jus**tí**tiam: * non tradas me calumni*ánti*bus me.

Súscipe servum tuum in $\mathbf{bo}$ num: * non calumniéntur me sup $\acute{\mathbf{e}}$ rbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, **Dó**mine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua diri**gé**bar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi **spí**ritum: * quia mandáta tua de side**rá**bam.

Aspice in me, et miserére mei: * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis **hó**minum: * ut custódiam man $d\acute{a}ta$ tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, **Dó**mine: * et rectum judí*cium* tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus $\mathbf{me}$ us: * quia oblíti sunt verba tua inimici $\mathbf{me}$ i.

Ignítum elóquium tuum vehe**mén**ter: * et servus tuus di*léxit* illud.

Adolescéntulus sum ego et contémptus: * justificationes tuas non sum oblitus.

Justítia tua, justítia in æ**tér**num: * et lex tua **vé**ritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in æ**tér**num: * intelléctum da mi*hi*, et **vi**vam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, **Dó**mine: * justificatiónes tuas requ**í**ram.

Clamávi ad te, salvum **me** fac: * ut custódiam man*dáta* tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, **Dó**mine: * et secúndum judícium tuum vi*vífica* me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, **Dó**mine: * et omnes viæ tuæ **vé**ritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitatem meam, et éri**pe** me: * quia legem tuam non sum oblitus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exqu*isi*érunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, **Dó**mine: * secúndum judícium tuum vi*vífi*ca me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabes**cé**bam: * quia elóquia tua non custodi**é**runt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, **Dó**mine: * in misericórdia tua vi*vífi*ca me.

Princípium verbórum tu
órum, **vé**ritas: * in ætérnum ómnia judícia justíti
 x tuæ.

Príncipes persecúti sunt me **gra**tis: * et a verbis tuis formidávit cor **me**um.

Lætábor ego super elóquia ${\bf tu}$ a: * sicut qui invénit spólia ${\bf mul}$ ta.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tu $am\ dal$ éxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, **Dó**mine: * et mandáta tu*a díl*éxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea **hym**num, * cum docúeris me justificatiónes **tu**as.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, **Dó**mine: * et lex tua meditá*tio* mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.